

Rozjímanie na stredu 29. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na stredu 29. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú: záluba v
Božom meste; nasmerovať naše
úsilie na Pána; láska k spovedi.

V LISTE RIMANOM chcel svätý Pavol
kresťanov upozorniť na realitu
hriechu a povzbudiť ich, aby sa dali
úplne do služby Pánovi: „Nech
nevládne hriech vo vašom
smrteľnom tele, žeby ste sa poddávali
jeho žiadostiam, ani nevydávajte
svoje údy hriechu za nástroj
neprávosti, ale oddajte sa Bohu ako

živí, čo vstali z mŕtvych, a svoje údy dajte Bohu za nástroj spravodlivosti“ (Rim 6, 12-13).

Svätý Pavol, podobne ako mnohí svätí, si je dobre vedomý toho, koľko nám hriech sľubuje a ako málo prináša; koľko nám berie a ako málo ponúka; akú túžbu vyvoláva a akú horkosť za sebou zanecháva. Hriech dáva človeku len zdanlivú moc a spôsobuje, že nedôverujeme Božej moci až do takej miery, že jeho prítomnosť je rozmazaná na horizonte našej vlastnej existencie.

„Dve lásky dali vzniknúť dvom mestám,“ píše svätý Augustín, „láska k sebe až po pohrdanie Bohom, pozemská, a láska k Bohu až po pohrdanie sebou, nebeská. Prvá sa chváli sama sebou, druhá sa chváli Pánom“[\[1\]](#). Pokušenie niekedy vyzdvihuje zdanlivé okamžité výhody hriechu, ktoré môžu byť príjemné. Pokušenie však pred nami vždy skrýva to, čo nám hriech vezme,

dobro, o ktoré prídeme, mesto, ktoré opustíme, vzťahy, ktoré poškodíme.

Keď v priebehu života zaujímame pozície, spoločenské aj profesionálne, stávame sa tým, čo si vyberáme, stotožňujeme sa s predmetom našich rozhodnutí a rozvíjame si sklon k dobru, skutočnému alebo zdanlivému, ktoré sledujeme. Ak si vyberieme hriech, postupne inklinujeme k tomuto ľudskému mestu. Ak sa rozhodneme pre dobro, aj keď to môže byť niekedy ťažké, naše srdce nadobudne spriaznenosť s dobrom, túžbu po Božom meste. Takto získavame nadhľad, „ktorý nám umožňuje vidieť pozemské skutočnosti v novom duchovnom svetle, slobodu milovať Boha a svojich bratov a sestry čistým srdcom a žiť v radostnej nádeji na príchod Kristovho kráľovstva“[2].

POČAS SVOJHO KÁZANIA Ježiš pripomína ľuďom, že správne rozhodnutie, formovanie srdca nakloneného jeho prikázaniam, je možné a potrebné. A aby ilustroval to, o čo sa chce podeliť so svojimi poslucháčmi, obracia sa k podobenstvu. Rozpráva im o správcovi, ktorého pán mu zveril správu majetku. Tento sluha, ktorý vedel, že jeho pán je ďaleko a čoskoro nepríde, sa správal sebecky a kruto. Keď pán prišiel, pristihol ho v takomto stave a prísne ho potrestal. Možno si ten sluha myslel, že si môže dovoliť žiť na úkor svojho pána. Možno presvedčil sám seba, že má všetko pod kontrolou, že vie vypočítať pánov príchod a bude schopný zakryť svoje zlé skutky a vystupovať ako slušný človek. Podobenstvo však naznačuje, že je to falošná istota.

Obrátiť svoje srdce k dobru nie je niečo, čo sa dá dosiahnuť zo dňa na

deň. Pán, podobne ako sluha, nám dáva určitý čas, aby sme s jeho milosťou a s našou slobodou chceli nasmerovať svoje úsilie a túžby k nemu, pretože práve to nás urobí skutočne šťastnými. A to sa premietne do konkrétnych dôsledkov v našom každodennom živote, ktoré, ak ich žijeme autenticky, nám umožnia objaviť šťastie, ktoré pramení zo života v blízkosti Boha.

„Ak sa napríklad mladý človek chce stať lekárom, bude musieť absolvovať štúdium a prácu, ktorá mu zaberie niekoľko rokov života, a v dôsledku toho si bude musieť stanoviť hranice, povedať *nie* predovšetkým iným štúdiám, ale aj prípadným zábavám či rozptýleniam, najmä vo chvíľach intenzívnejšieho štúdia. Ale túžba dať svojmu životu smer a dosiahnuť tento cieľ – stať sa lekárom bol príklad – mu umožňuje prekonať tieto ťažkosti. Túžba vás robí silným, odvážnym, vždy vás poháňa vpred“^[3]. Preto svätý Josemaría

používal obraz boja, aby hovoril o svätosti: ceste, na ktorej nájdeme skúšky, ale aj pokoj. „Kde je láska, tam je aj rozhodná vôľa: schopnosť odovzdať sa, obetovať sa, zriekať sa. A uprostred utrpenia a protivenstiev nachádzame šťastie a radosť. Radosť, ktorú nám nič a nikto nemôže vziať“[4].

JEDEN Z PROSTRIEDKOV, ktoré nám Boh dal, aby sme k nemu obrátili svoje srdcia, je spoveď. Keď pristúpime k tejto sviatosti, je to Ježiš, kto nás povzbudzuje a posilňuje. „Naša pomoc v mene Pána, ktorý stvoril nebo i zem“ (Ž 123, 7-8). A v tomto mene nám kňaz odpúšťa hriechy. Pre tých, ktorí už dlho chodia na spoveď, je to moment, ktorý nikoho nenechá ľahostajným. Ale tí, ktorí chodia na spoveď často, môžu mať pocit, že ich spoveď je

trochu rutinná. V tejto súvislosti svätý Josemaría pripomenul, že „náš Pán ustanovil sviatosť pokánia nielen preto, aby nám odpustil hriechy, ale aj preto, aby nám dodal silu a dal nám možnosť prijať duchovné vedenie a pomoc”[5]. Inými slovami, hoci sa nám môže zdať, že ide o rutinnú spoveď, Boh nám dáva svoju milosť, aby sme mohli čeliť tým zápasom, ktoré tvoria náš deň, a aby nás oslobodil od hriechu: „Chcem, aby ste boli rebelmi, oprostými od všetkých okov, pretože chcem — Kristus chce — aby ste boli Božími synmi. Otroctvo alebo Božie synovstvo, to je voľba nášho života”[6].

V každej spovedi sa stretávame s otcom z podobenstva, ktorý na nás čaká a ktorý si vrúcne želá, aby sme sa vrátili domov. „Príliš často si myslíme, že spoveď je predstavenie sa Bohu so sklonenou hlavou. Ale nie sme to my, kto sa v prvom rade

vracia k Pánovi; je to On, kto nás prichádza navštíviť, aby nás naplnil svojou milosťou, aby nás naplnil svojou radosťou. Spovedať sa znamená dať Otcovi radosť z toho, že nás opäť pozdvihne. Stredobodom toho, čo zažijeme, nie sú naše hriechy, tie tam sú, ale nie sú v centre; je to jeho odpustenie: to je stredobodom spovede”[7]. Preto svätý Josemaría povzbudzoval svoje deti, aby milovali túto sviatosť: „Robí mi veľkú radosť, keď sa utiekam k tomuto prostriedku milosti, lebo viem, že náš Pán mi odpúšťa a napĺňa ma silou. A som presvedčený, že prostredníctvom zbožnej praxe sviatostnej spovede sa človek naučí mať viac bolesti, a teda aj viac lásky”[8]. Môžeme prosiť Pannu Máriu, aby nám pomohla prežívať radosť z prijatia Pána v našom dome vždy, keď pristúpime k sviatosti spovede.

[1] Svätý Augustín, *De civitate Dei*, 14, 28.

[2] František, *Homília*, 15-VIII-2014.

[3] František, *Audiencia*, 12-X-2022.

[4] Svätý Josemaría, *Íst s Kristom*, bod 75.

[5] Svätý Josemaría, *Poznámky z kázania*, 8-X-1972, citované v: *Vida cotidiana y santidad en la enseñanza de San Josemaría* (III), E. Burkhart - J. López, s. 498.

[6] Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, bod 38.

[7] František, *Homília*, 25-III-2022.

[8] Svätý Josemaría, *A solas con Dios*, n. 259.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/streda-29-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/streda-29-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (28.03.2026)